

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na doma računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovanska vzajemnost in husitizem“.

Ko so palili l. 1415. tedanji klerikalci Jana Husa na njega rojstni dan pred Kostnico na goreči gromadi — tako pripoveduje stara legenda — pripohipa v hipu, ko je objemal plamteči ogenj njegovo telo, stara ženica z butaro suhljadi ter jo vrže pred Husa na gromado, češ, da bode tudi ona imela delež zaslug na ugonobitvi tega krivoverca, in s pobožnim prepričanjem, da je storila Bogu službo, ki jej bo gotovo pomagalo v sveta nebesa. Hus pa, opazivši početje sključene starke, dejal je smehljaje: „o sancta simplicitas!“ Te pravljice smo se spominjali, ko smo s potrpežljivostjo svojo prečitali članek „Slovenca“ zadnjo soboto pod zgoranjim naslovom, in uverjeni smo bili, če bi stopil sedaj Kostniški mučenik na ta svet in čital omenjeni članek, da bi, kakor nekdanji bogaboječici ženici, z nasmehom zaklical tudi člankarju „Slovenčevemu“: „sancta simplicitas!“ — ali pa: „vox a . . . i non attingit atria coeli!“ In to po pravici; kajti smelo trdimo, da „Slovenčevi“ člankarji z vso svojo klerikalno pritliklino ne bi niti vredni bili, da bi Husu, čigar ime o vsaki priliki in nepriliki zlorabijo in oskrunjajo, jermena na obuvalu odvezavali. Če bi danes ustal Hus iz groba, z grozo in svetim srdom navdajal bi njegovo čisto srce pogled na dejanja in nehanja teh kranjskih klerikalcev, kakor ga je navdajala sveta jeza nekdanji, opazujočega početje svojih vrstnikov in tovarišev po poklicu.

Iz celega članka „Slov. vzajemnost in husitizem“ videti je, da je njegov stvoritelj vnet učenec in vesten posnemovalec nemško-židovskih časnikarjev, kar se tiče zlobnega podtikanja in podle strasti, poniževati in grditi najslavnejše može češko-slovanske in češki narod sam. Kdor na tak način piše o slavni predniki češkega naroda (Husu, Komenskem itd.), katerih spomin časti vsak Čeh i v najbornejši gorski koči zemlje češke, kdor napada in grdi njegove zastopnike, katere si je izvolil malone jednoglasno svojimi voditelji, na tak način, kakor dela to dan za dnevom slovenski klerikalno-konservativni dnevnik, neprijatelj je slovanskim bratom ob Veltavi in Labi, in z vsem pravom sme se mu v obraz reči, da nima v sebi ni trohice slovanskobratskega čuta, nego da je njegovo srce zares „brezdomovinsko“.

Potem pa še hočejo ti licemerci dajati nam Slovencem pouk o slovanski solidarnosti! Zares, presmešno je, če govori „Slovenec“ o slovanski vzajemnosti, zajedno pa grdi in se z vsemi sredstvi bojuje proti nezavisnim, t. j. mladočeskim poslanecem, jedino po volji in prepričanju izvoljenim zastopnikom bratskega naroda češkega, ter dela s tem med Čehi in Slovenci razkol, o katerem ob jednom sam trdi, da je najhujše zlo na telesu slovanstva in da je največji sovražnik Slovanov, kdor ta razkol pospešuje. Zapomni naj si, kdor piše o Husu in husitizmu na tak način, kakor „Slovenčev“ člankar, si nikdar ne bode pridobil simpatij češkega naroda, izimši del fevdalnega plemstva in popolnoma neznatno in neuplívno število klerikalcev, kateri se vé nimajo smisla in čuta za narodnost češko. Videli smo častitljivega starčka, češkega seljaka, ki je s ponosom in naudušenostjo pokazal na Husovo sliko, visečo v njegovi hiši, rekši: „To je naš narodni mučenik Jan Hus, največji Slovan, ki prosi v raji blagoslova za svoj češki rod in svojo češko zemljo!“

Nikakor nečemo proslavljati Husa kot „krivoverca“, naj se sodi o njem kot cerkvenem reformatorji kakor že hoče, nego častimo ga in časte ga vsi verni Čehi osobito zaradi njegovih neverljivih zaslug za češko literaturo, za probujenje češkega naroda v 15. stoletju, spoštujemo ga kot uzor slovanskega rodoljuba, kot bojovníka za svobodo in napredek, kot moža jeklenega značaja in neomahljivega prepričanja. Žal, da poznamo pri nas le Husa-krivoverca, a ne Husa-Čeha in ne kot jednega najslavnejših slovanskih prvoboriteljev in dobrotnikov.

To je sicer umljivo; kajti poznamo Husa le iz nemških virov, večinoma le iz nemških, gledé vsega, kar je slovansko, jako nedostatnih in očitno pristranskih učnih knjig, kakor zajema tudi „Slovenčev“ člankar in žalibog večina Slovencev svoje znanje o čeških razmerah in o češki zgodovini le iz nemškega časopisja in nemških knjig. „Nechvalno nám v Němcech iskat' pravdu“, bere se že v Zelenogorskem rokopisu. Svetovali bi torej pisatelju imenovanega članka, naj se pouči o Husu in husitizmu na pr. v zgodovini prof. Tomka, ki je poleg Palackeja prvi strokovnjak avstrijske in osobito zgodovine češkega naroda in o katerem niti naj-

bližnji „Slovenčevi“ privrženci ne bodo trdili, da ga prešinja duh „husitizma“, ker je, kakor znano, prof. Tomek veren pristaš Staročehom, zaveznikom naših klerikalnih konservativcev; svetovali bi dotičnemu člankarju, naj malo pogleda druge brezbrojne spise o Husu, njegovem delovanju, njegovi dobi in husitizmu, katerih je v češkem jeziku cela literatura, potem bo morda prihodnjič, dasi je „a priori“ zagrizen sovražnik imena Husovega in „novodobnih Husitov“, venderle na podlogi zgodovinskih fakt z večjo resnostjo in bolj pametno skoval članek o slovanski vzajemnosti in husitizmu.

Na „Slovenčevega“ člankarja premodri izrek, katerega je izumil s svojo zgodovinsko učenostjo, da bi namreč „še danes bi bil Berolin del češke države, da ni prišel nesrečni Hus in z njim husitizem“, odgovarjamo lahko po njegovi logiki: Še danes ne bilo bi Husa in husitizma, da niso vzbudili slabi socijalni odnošaji na Češkem in osobito neznosne razmere na telesu rimsko-nemške hierarhije (gledé katere je bilo obče mnenje, da je je reformovati „in capite et membris“) in da ga ni izzvala skrajna razuzdanost njenih pojedinih udov; in še danes bi torej moral biti Berolin del češke države — po logiki „Slovenčevega“ sotrudnika — seveda če ne bi bil breznačajnej in slepi privrženec teiste rimsko-nemške hierarhije, kralj Sigismund, prodal Hohenzollerjem Brandenburškega, ki je temelj poznejšji pruski državi. „Po husitskih bojih je izgubila češka država polovico svoje posesti in ves odločilen vpliv . . .“, trdi dalje „Slovenčev“ zgodovinar. Da to ni resnica, ve vsak gimnazijec, ki se je že učil zgodovine avstrijske države. Strokovnjaki češke povestnice učé, da je bila doba husitska poleg časov za Přemysla Otakarja II. in Karla IV. najslavnejša doba češke preteklosti, doba češkega junštva, češke bojne slave, ko se je postavil kot jeden mož ves primeroma maloštevilen narod v nejednaki boj, a boj pravični za svoje narodne svetinje proti brezštevilnim „križarskim“ vojskam, ki so napadale in oblegale od vseh strani češke dežele in ki so imele na razpolaganje ogromne nemške in ogerske vojne čete in divje druhal pustolovcev, kateri so se priklatili, da pobijejo češke krivoverce, iz vseh delov krščanskega sveta. Nepristranski zgodovinarji učé, da husitizem nikakor ni bil največje

LISTEK.

Moj prvi uvodni članek.

(Spomin iz mladih let. Spisal —r.)

Ležal je pred menoj v svoji krasoti moj prvorojenec — moj prvi uvodni članek. Koliko napora, koliko debelih znojnih kapelj si me stalo, ti moje prvo duševno dete, a tudi s kakim ponosom te zre sedaj moje oko. Take čute moreta imeti samo še mlada roditelja ob zibelji svojega željno pričakovane prvenca . . .

Bilo je to tam nekje na slovenskem jugu in zadnje leto sem hlače trgal po klopih latinskih šol, ko sem užival tisto čisto veselje. Zaradi tega pa je ob sebi umevno, da je moj članek imel naslov: „Slovan gre na dan“, za konec pa naudušeni vzklík: „Naprej moj rod, naprej zastava Slave!“ In po sredi so bili upleteni domorodni vzdih Preširnovi, Jenkovi, Stritarjevi itd., prav tako, kakor so upletene v zeleni venec duhtete rože. Število teh citatov pa je bilo legijon. Oj, kako si bil lep, kako krasan! In vender — tudi tebe je morila mrzla

slana človeškega nerazuma . . . Ves moj žolč, ki se mi je bil nabral za mojega profesorja nemščine, ulil sem v ta članek. Tist mož namreč je pravo za pravo prouzročil mojo kratko žurnalistično slavo s tem, da mi je ocenil prosto domačo nalogo s trpko pripombo: „Das Zeug gehört höchstens in ein panslavistisches Winkelblättchen, nicht aber in eine ernste Schularbeit.“ Pripomnil je to, ker sem bil strogo na slovanski podlagi osvetlil prislovico: „historia vitae magistra“.

Tedaj pa mi je šinila v glavo iskra spoznanja! Tri dni in tri noči prestvarjal sem v glavi šolsko nalogo v uvodni članek in sedaj ležal je pred menoj divni sad hudega truda, ležal je pred menoj črno na belem. In kakor mladi devi, ko odpošilja prva zaljubljena pisma, tako mi je bilo srce, ko sem zavijal v kuvert svoj članek ter ga odpravljaj z anonimnim pismom uredništvu slovenskega tednika, izhajajočega v tistem kraju. Saj je to morebiti slovo za vselej, saj te morebiti ne bode več gledalo moje očetovsko oko! „Le pojdi torej, duša draga, če se ti tako mudi . . .“

Tiste dni, do izida prihodnje številke lista,

pa sem se izogibal bližine uredništva in rajši sem napravil, hodeč v šolo, velik ovinek. Prav tako izogibal sem se kavarne, v katero je prihajal urednik in sodnik mojega prvorojenca. Bal sem se, da bi na obrazu ne čital očetovstva in da bi se mi potem očitno smijal. Tega bi jaz ne bil prenašal!

Tako napoči osodepolni dan in osodepolna ura. — Poleg moje sobice bilo je stanovanje slovenskega uradnika, ki je bil naročnik lista. To mi je bilo znano in že večkrat sem bil opazil tudi, kako je raznašalec kar na kljuko vrat obesil list, da mu ni bilo treba zvoniti in čakati. To je bil moj up tisti dan. Pri oknu sloneč nestrpno čakam, da se prikaže na ulici raznašalec z listom, ki naj bi zglasil svetu slavo novega politika, ali pa . . . In ko zazre moje oko raznašalca, ki potem izgine v našo hišo, tedaj planem bliskoma k vratom ter, z očesom pri ključalnici, čakam. Raznašalec prisopiha po stopnicah, (čudno, a s prav navadnim obrazom!) obesi list na kljuko in odide. Tedaj pa sem odprl na tiho vrata in se kakor tat po pratih plazil po hodniku. S tresočo roko zgrabim list in — o nepopisno veselje — na čelu lista čital sem naslov mojemu članku:

zlo za češki narod, nego naopak: Hus in husitizem bil je velekoristen za razvoj češke narodnosti in za okrepljenje individualnosti češko-slovanskega naroda v 15. stoletju. Husitizem je bil, ki je vzbudil narodno samozavest v češkem narodu, — ta husitizem iztrebil je popolnoma iz takrat že močno pomemčenih čeških mest ves nemški živelj!

In to je tudi najglavnejši vzrok, da so se češka mesta v dobi narodnega preporoda koncem minulega in v teku tega stoletja tako hitro iznebila nemškega vpliva, dočim so moravska mesta, ki so primeroma bolj oddaljena nemškemu vplivu, danes vzlic trem četrtinkam moravskih Čehov proti jedni četrtinki Nemcev popolnoma v nemških rokah. Največjega pomena pa je Hus in husitizem za razvoj češke književnosti v 15. in 16. stoletju, ki je s Husom, kateri je bil sam znamenit, bistroumen in jako plodovit književnik, nastopila novo sijajno dobo, katera je zopet zatemnela po bitki na Beli gori. Kakšno veljavo je imela češčina v husitskem času in po husitskih bojih, namreč v 15. in 16. stoletju, videti je tudi iz tega, da je bil v češkem kraljestvu po vseh uradih uradni jezik jedino in izključno le češki in da je šele po nesrečni bitki Belogorski 1620. l. dal jednakopravnost in celó prednost nemščini v deželah krone češke — ne Hus in husitizem, nego v jezuitskih šolah izgojeni Habsburžan Ferdinand, ki je s svojimi pomagači s krvavo silo zatiral češki narod.

Narod češki, ki je v prvi vrsti kompetenten soditi o svojih prednikih, dobro vé, da „husitizem“ ni škodoval in ne škoduje njegovim koristim, kakor trdi „Slovenčev“ člankar; zato pa tudi spoštuje in proslavlja s hvaležnostjo stare Husite in časti z zaupanjem „novodobne Husite“, izvolivši jih svojimi zastopniki v sedanjem boji proti nemškim navalom. Lep dokaz za to vidimo na tem, da je na žaljive besede mladega princa Schwarzenberga gledé Husa in Husitov o priliki znane debate pred tremi leti v češkem deželnem zboru ves narod odločno protestoval s tem, da je v nekih mesecih s prostovoljnimi doneski od kraljarja do kraljarja nabral svoto nad 100.000 gld. za Husov spomenik, katera svota je sedaj gotovo že narasla nad 200.000 gld.; in v kratkem stal bode v sredini prestolnice kraljestva češkega veličasten spomenik, dostojen slavi in zaslugam velikega Čeha, miljenca naroda češkega, Jana Husa. V drugi vrsti pa je počastil „Novohusite“ s tem, da si je iz njih vrst izbral zagovornike in zaščitnike svojih pravic. In prav zategadelj, ker ve češki narod prav ceniti svoje prednike po njih zaslugah in ker si zna izbirati svoje močje po njih zmožnosti in pravem mišljenju, dospel je vzlic brezmernim sovražnim zaprekam na ono stopnjo, da se lahko prišteva med najizobraženejše in zavednejše narode evropske.

Husitizem ni bil samo verskega, nego zajedno socialnega in narodnostnega značaja. In v tem poslednjem smislu bile so težnje husitizma težnje za svobodo, napredek in narodnost češko. S tega stališča ga torej nikakor ne smemo obsojati Slovani, tudi ne katoliški Slovani, Husitizma v tem pravem smislu nam se nikakor ni treba sramovati, ampak moramo si želeči, da bi s svojo oživljajočo močjo prešinel vse ude slovanstva. Tudi narod naš slovenski bil bi srečen, če bi navdajal njega, o s o b i t o pa njegove voditelje oni duh husitski, ki je prešinjaval velikega Čeha,

„Slovan gre na dan!“ To mi je bilo dovolj! Nazaj v svojo sobico odskočim, vržem se na zofa, da pomirim svojega srca preburne, radostne udarce. Sprejeto, tiskano moje duševno dete, — o hvala ti brezkončna, blagi mož, tam na uredniškem stolu, tam ob sinji Adriji!

Stopil sem na ulico in kako ponosno sem korakal! Srečam znanega italijanskega odvetnika, znanega najdubovitejšega člankarja prvega italijanskega dnevnika, a danes mi prav nič ne imponuje ta mož. Kaj pa, ali je bil več nego moj tovariš! Le čakaj, mislil sem si nekako pomilovaje, jutri ti bo hudo preglavico delal moj članek. Skoraj bi ga bil pozdravil, diplomatično smehljaje se, „Servus kolega“. Stopim pa v znano kavarno ter sedem k mizi, pri kateri je neki gospod čital moj list, moj članek. Sedaj pa mi je zopet jelo utripati srce in od strani sem opazoval čitatelja. Prav nič se bi takrat ne bil čudil, ako bi bil moj sosed prečitavši članek vzkliknil: „Velikansko, senzacionalno!“ A čudno, nič takega ni izrekel mož, ampak mirno je odložil list ter zahteval od natakarja drugih novin. Čudno. No menda ni politik.

Jana Husa, namreč duh čistega rodoljuba, vzorne nramnosti, resnosti in delavnosti, trdne volje in vstrajnosti, neomahljivosti in neustrašnosti tudi tedaj, če treba — umreti za svoje prepričanje!

Zaterite narodu češkemu spomin na slavno njegovo preteklost, na mogočne kralje češke, iztrgajte mu iz srca Husa, Žižko, češkonarodnega kralja Jurija Poděbrada, pokrijte njegovo državno pravo s temo pozabljenosti — in vzeli ste mu najdražje svetinje, njegov ponos, njegovo samozavest, uničili ste mu vir one navdušenosti in požrtvovalnosti, ki ga diči in ki mu je neobhodno potrebna v neprestanem trdem boji proti mogočnim in brezozirnim sovražnikom!

Naj se torej nikari ne misli, da je impozanten odpor češkega naroda proti punkcijam, Nemcem in njim prijazni vladi posledica momentanih Grégrovih agitacij, kakor se prav smešno trdi po nemških in tudi klerikalnih slovenskih listih; nego ta opozicija izvira iz politične izobraženosti in rabsodnosti, iz narodne samozvesti vseh slojev češkega naroda in iz zgoraj označenega blagonosnega „husitizma“, ki je globoko vkoreninjen v srci vsakega Čeha, — kakor bi bilo tudi nespametno trditi, da je le vsled Husovih agitacij nastalo husitsko gibanje in husitski boji, kajti tudi Hus je bil le sin svojega časa in svojega roda, a on je pa prvi odločno dal duška občemu mnenju in nevolji svojega naroda. Rieger, najzaslužnejši prvoboritelj češki sedanje dobe, ki je osivel v narodnem boju za svoje in svojega naroda idejale, ni padel zategadelj, ker češki narod ne zna ceniti njegovih zaslug, ni padel vsled „strastnega ruvanja in ščuvanja“ nezavisne svobodomiselnosti stranke, nego padel je, ker ni več zadoščeval, kar sam v svoji skromnosti sedaj priznava, zahtevam svojega naroda in ker je jel pojemat v njem ogenj „husitizma“ njegovih mladih let. Riegerova usoda naj je poučna lekcija tudi slovenskim prvakom!

Konečno še vprašanje: odkod izvira mržnja slovenskih klerikalcev in klerikalnih, oziroma „konservativnih“ naših poslancev do mladočeške delegacije in s tem posredno do češkega naroda? Mladočeški program v glavnih točkah je znan: češko državno pravo, slovanska solidarnost in uvedenje svobodnih institucij (volilni red, svoboda tiska itd.). Je li pa vresničenje tega programa nevarno cerkvi in veri, za kateri v prvi vrsti, kakor se vedno naglašja, stoji naši klerikalci? Najvestnejši rimski katolik mora, če je odkritosrčen, reči, da ne. Ali glavni vzrok tej mržnji tiči v tem, da morajo klerikalci s pobitim srcem gledati dovršeno dejstvo, da je v lepi bogati deželi češki klerikalcem že davno odklenkalo, da se vedno bolj širi v Čehih svobodomiselnost in naprednjaštvo, in da je blagodejni vetrič „husitizma“ popihal tudi že skoraj zadnje ostanka pretiranega konservatizma, pod katerega krili se klerikalizem skriva in navadno prav dobro prospeva. Zavedni češki narod klerikalizma ne mara, a prav zategadelj ne marajo klerikalci češkega naroda! To je ključ za rešitev zagonetke, zakaj bi tudi slovenski, zlasti kranjski klerikalci češke „Novohusite“ in njih slovenske prijatelje najraje sežgali na gro-madi, kakor so sežgali njih nekdanji somišljeniki velikega Slovana, Jana Husa.

Tedaj pa se prikaže mej vratmi dobro mi znana oseba urednikova. K moji mizi pristopi in sede. Jaz pa sem na videz malomaren, v resnici pa ves razburjen vzel v roko njegov list, misleč in čakajoč, da me bo urednik sedaj in sedaj opozoril na moj članek. In tedaj bi mu bil vse razkril. A nič tega ni bilo in nekako čmerno se je držal moj urednik, katerega sem takrat imel za najblajšega moža na svetu. Zdaj ga pa ogovori moj sosed ter ga vpraša: Zakaj ste pa danes tako pusti? Urednik pa je takoj spregovoril tako-le: „Kaj bi ne bil! Niti za 24 ur človek ne sme od doma, že je vse narobe. Predsinoči šel sem po poslih v M. in tedaj je moj pomagač izpustil v list to-le — lično in otročje zmes brez nog in glave. Menda je še prečital ni. Škandal.“ In jezno je udaril po listu, po mojem članku!

Tedaj pa je meni bilo tako, kakor me bi bil z mrzlo roko prijel za srce. Tiho vstanem in odidem, siloma zadržujé solze izgubljenega upa in uničene slave. — Potem pa dolgo časa nisem več pisaril uvodnih člankov.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 20. majnika.

Mladočeški listi molčali so doslej trdovratno o vladnih predlogih zastran preosnove valute. To ni delalo preglavice samo Staročehom, nego sploh vsem parlamentarnim strankam, zlasti pa vladi. Mladočeški klub izvolil je bil poseben odsek, katerega je bilo naloga pretresati vladne predloge in o njih poročati klubu. To se je zgodilo včeraj. Za odsek poročal je posl. Kaizl, potem pa se je unela o tej reči daljša debata, katere so se udeležili poslanci Brzorád, Dyk, Eim, Kaftan, Kramář, Krumbholz, Masaryk, Sokol in Telky. Razprava ni bila samo stvarna, govorniki uvaževali so tudi vse politične okolščine „pro“ in „contra“ ter končno ukrenili, da je danes nadaljevati razpravo. Za vladno predloge se ni ne jeden glas dvignil, in gotovo je, da se bode klub iz gospodarskih in političnih razlogov izrekel zoper regulacijo, kakeršno namerava vlada. —

Razen mladočeškega kluba bile so razprave o regulaciji valute tudi v klubu konservativcev, v klubu nemške levice in poljskem klubu. Na sejo konservativnega kluba prišel je finančni minister dr. Steinbach s poljedelskim ministrom grofom Falkenhaynom, da poda članom tega kluba nekatera pojasnila. Ministra pozdravil je grof Hohenwart imenom klubovnih članov in gostov, katere je bil klub na to sejo povabil, in mej katerimi so bili moravski poslanci češki Mezník, Žáček, Hoch in Rozkošný in poslanci takozvane srednje stranke, kateri ne pripadajo nikakemu klubu. Na to je govoril dr. Steinbach celo uro, ker mu je bila predložena dolga vrsta vprašanj, tičečih se regulacije valute. Naglašal je posebno, da nam je potrebna zlata valuta, ker bi sicer Amerika mogla v kratkem uničiti vrednost sedanjega našega srebernega denarja, in dokazoval, da je takoiimеноvani bimetalisen povse nemogoč v sedanjih razmerah. Sploh pa je finančni minister samo varijiral to, kar je bil že prej poročal v poljskem klubu. Nekateri poslanci, poimenoma Dipauli, Leonhardi in Morsey vpraševali so ministra, kakšne posledice bi imela nova valuta na trgovino in obrtnost sploh, sosebno pa na kmetijstvo. Minister je na to odgovoril v popolno zadoščenje vprašajočih poslancev. O tej izjavi izdala se bode danes zvečer uradno poročilo. Po končani debati vprašali so nekateri člani, ali misli minister res zadržati zlato kot vojni zaklad za vsak slučaj. Na to je dr. Steinbach odgovoril, da bi svota, za katero gre, namreč 120 milijonov, kot vojni zaklad nikakor ne zadostovala, kvečjemu za mobilizacijo. —

Poljski klub nadaljeval je razpravo o valutnih predlogih. Posl. Wielowiejski se je izrekel, da so valutne predloge prazne obljube in samo denarna žrtev za katero pa je glasovati iz političnih razlogov. Govornik izrekel je po dolgem razlaganju željo, da se skliče mejnarodna konferenca zaradi dvojne vrednote. Posl. Rutovski pravi, da so nazori o samo zlati vrednosti različni, a on se poteza zanj. Kozłowski upiral se je nekaterim v prejšnji seji izrečenim pomislekom bivšega finančnega ministra Dunajewskega. Nadaljevalje razprave se je preložilo na danes.

Dne 18. t. m. priredila sta poljski in konservativni klub skupen banket. Navzočnih je bilo 65 poslancev, od ministrov pa grof Taaffe, grof Falkenhayn, Pražák, Bacquehem in Gautsch ter še nekateri člani gospodske zbornice.

Važen ukrep hrvatske neodvisne narodne stranke.

V Ljubljani 20. maja.

Na povabilo kluba neodvisne narodne stranke, zbralo se je v četrtek v Zagrebu okoli 100 najodličnejših pristašev in zaupnih mož iz vseh krajev Hrvatske in Slavonije z namenom, da se posvetujejo o političnem položaju v trojedini kraljevini sploh, sosebno pa o bodočih volitvah v deželni zbor. Shodu je predsedoval opat in kanonik dr. Fran Rački. Pojedini govorniki popisovali so z živimi bojami sedanje razmere v deželi, navedli dolgo vrsto kričečih krivic in nasilstev, s katerimi si hoče vlada zagotoviti večino v deželnem zboru in nasvetovali, naj se neodvisna narodna stranka deželnozborskih volitev sploh ne udeleži. Ta predlog je obveljal in včerajšnji „Obzor“ prinesel je na čelu lista od muogih, pri shodu

➡ Dalje v prilogi. ➡

navzočnih zaupnih mož neodvisne narodne stranke podpisan oklic na narod, v katerem utemeljuje stranka svoj ukrep. Ta oklic na narod je karakterističen za hrvatske razmere. Neodvisna narodna stranka nikakor ne misli odstopiti popolnoma s pozorišča, umakne se le začasno, ker v sedanjih razmerah, ko je svoboda volitev postala povsem iluzorna, ni nade, da bi prišli v deželni zbor tisti možje, katerim res zaupa narod. Vrh tega je tudi parlamentarna praksa jako neparlamentarna, vladni politični sistem pa krivičen, s plaščem ustavnosti zaodet absolutizem, da nikakor ne gre udeležiti se volitev, pri katerih bi morda z veliko silo in še večjo nevarnostjo prišli v sabor nekateri poslanci, ki bi bili la stafaža in igrača vlade in njenih privrženecv. Neodvisna narodna stranka naglašja koncem svojega oklica svoje tradicije in poudarjajoč, da drži in bode vedno visoko držala zastavo hrvatske misli in hrvatskega državnega prava, izreka upanje, da bode preživela tudi to dobo, kakor je preživela že hujše držeč se reka hrvatskega škofa: „Vse za vero in za domovino“. Stranka prava, vesela tega ukrepa pozivlje pristaše neodvisne narodne stranke, naj se pridružijo njej v skupno delovanje.

V Ljubljani, 21. maja.

Ko je g. Klun čital v „Slovenici“ svoj zagovor, v katerem odklanja z indignacijo — naj porabimo še enkrat to besedo, čeprav je postala zelo vulgarna, saj se indignira že g. Regali — očitane, da si je pridobil kako zaslugo zato, da je bil posl. Spinčič odpuščen iz državne službe, mislil si je gotovo: sapo zaprli! Isterskih narodnjakov pa ni prepričala niti ta slovesna izjava, kakor ni mogla prepričati nas, in še vedno sodijo, da se je g. Klun sicer opiral prav spretno, da se pa ni opral, in zato so v zadnji številki „Naše Sloge“ z dne 19. t. m. priobčili nastopno „očitovanje“:

„Mnogočastnomu gospodinu K. Klunu, državnemu zastupniku iz Kranjske i voditelju kranjskih zastupnika izjavljajo ovim narodnjaci Istre, svečnici in svetovnjaci, svoje zadovoljstvo, što je mnogočastni svojom izjavom u „Slovenici“ pokazao svoje prste u stvari našega g. Spinčiča; a g. Spinčiču izjavljamo tim našu zahvalnost, što nije htio da bude on krivac djelovanja nesretnoga Hohewartova kluba. Narodnjaci istarski.“

Obžalujemo g. Kluna, da ga je zadela bridka ta pušica, a sodeč po mnogih drugih podobnih slučajih smo prepričani, da mu tudi ta dokaz iskrenih simpatij in velikega zaupanja isterskih narodnjakov ne bode motil spanja in drugih užtkov. Radovedni pa smo, kakšen utis bode napravila ta izjava na kranjske poslance, zlasti zato, ker se v njej imenuje g. Klun „voditelj kranjskih zastupnika“. Mislimo, da se bodo nekateri venderle malo — ženirali!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. maja.

Protiv regulaciji valute.

Dne 19. t. m. vršil se je na Dunaji velikanski ljudski shod, katerega so priredili Dunajski protisemitje, da protestujejo proti regulaciji valute, kakor jo namerava vlada. Dotični poziv podpisali so, kakor smo že svoječasno javili tudi nekateri jugoslovanski poslanci in sicer dr. Gregorec, dr. Laginja, Spinčič, Biankini, Perić in Dapar. Na shod došlo je na tisoče in tisoče volilcev, mej katerimi je bilo mnogo državnih in deželnih poslancev ter mestnih in občinskih odbornikov, a na tisoče obiskovalcev niti prostora ni dobilo v velikanski dvorani. O regulaciji valute govoril je državni poslanec dr. Lueger. Govoril je popularno a jedrovito in prepričevalno, razdelivši težko materijo v čvetero vprašanj: Zakaj se nam hoče usiliti zlata vrednota? Kdo jo hoče? Kdo bode imel od nove vrednote dobiček in kdo izgubo? Zakaj? Premembo valute hoče Ogerska, katera bi se od Avstrije rada še bolj ločila, kakor je že. Dobiček imeli bodo židje, izgubo pa delavci, kmetovalci in meščanje. Govornik je te svoje trditve prav dobro podkrepil in obširni svoj govor končal z izjavo: Mi Avstrijci nečemo biti niti podložni hlapci Ogerski, niti sužnji „zlatega teleta.“ — Za Luegerjem govoril je knez Liechtenstein tudi prav dobro. Zborovalci vsprejeli so nato primerno resolucijo, s katero protestujejo proti nameravani regulaciji valute iz socijalno-politiških in narodno-gospodarskih razlogov. Pritrjevalnih izjav od občinskih odborov in družib korporacij je došlo več kakor 10000. —

Vnanje države.

Razmere na Srbskem.

Regent Jovan Ristić je popolnoma osamljen. Zadnji pristaji njegovi v narodni zbornici, kateri

so doslej iz svojega žepa dajali glasilo stranke „Srpski Nezavisnosti“ za obstanek potrebno podporo, odrekli so vsakršne dajatve, list je ponehal izhajati, podporniki njegovi pa so prestopili v sicer liberalni toda Ristiću skrajno nasprotni tabor Avakumovičev. To je očitna posledica Rističevega ravnanja zoper kraljico Natalijo. Ristić išče pomoči pri takozvanih vladnih radikalcih, katere vodi ministerski predsednik Pasić, a dobil je bode le težko, na vsak način pa jo bode užival le toliko časa, dokler ostane še prvi regent, zakaj radikanci nikakor niso voljni biti njemu poslušni, ampak ga hočejo le izkoristiti, dokler ima kaj moči in veljave.

Nemčija in Italija.

Glasilo nemškega kancelarja, „Nordd. Allg. Zeitung“ navduševalo se je te dni za italijansko vojsko, češ, kolikor je večja, toliko bolj je zagotovljen mir. Italijanski listi niso tega člaka nič kaj veseli. Sodijo, da je hotela nemška vlada na ta način zaprečiti eventualno znižanje italijanske vojske. Toliko bolj pa je pozornosti vzbudil članek v „Hamburger Nachrichten“, kjer navadno Bismarck tolmači politične dogodbe. Sploh pa se v Italiji z začudenjem zapazi, da sili Nemčija svojo južno zaveznico v oboroževanja in sicer vedno zahtevajoč to z ozirom na trojno zvezo, katera si s tem ne pridobiva novih prijateljev.

Francoski tiskovni zakon.

Francoski anarhisti izkoristili so liberalne določbe tiskovnega zakona kaj dobro, kakor to svedočijo uspehi njih hujskanja — dinamični atentati. Ministerski svet francoski je radi tega v zadnji seji na predlog pravosodnega ministra Richarda ukrenil predložiti narodni zbornici načrt novega tiskovnega zakona, s katerim se bo določilo, da je hujskanje k tatvini po časopisih kaznovati tako, kakor hujskanje vojakov k upor; nadalje se bode določilo, da je smeti take časopise, kateri hujskajo k tatvini, začasna konfiskovati, urednika pa deti v preiskovalni zapor.

Pruski deželni zbor.

Predčerašnjim stavil je znani posl. Richter predlog, naj se z ozirom na novo razdelitev davkov prenarede določbe o volilnem pravu in razdele volilni okraji. Minister notranjih rečij odklonil je vsakršno prenaredbo volilnega sistema in volilnih okrajev, češ, da je to proti določbam ustave, na kar je Richter svoj predlog umaknil. Ta predlog stavljen je bil itak le z namero, izveleti v tem oziru vladno mnenje ter je fruktificirati za agitacijo.

Dopisi.

Iz Spodnje Šiške, 19. maja. [Izv. dop.] (V spomin Antonu Knezu.) Preteklo nedeljo imela je „Šišenska Čitalnica“ ob 1/2 10. uri na Šmarni gori za rajnega Antona Kneza zadušno sv. mašo. Ne le odbor, društveniki, sorodniki in prijatelji, nego tudi vaščanje in okoličanje prihiteli so ter napolnili prostorno cerkvico „na gori“, Mariji posvečeno. Čitalnični mešani zbor pel je Godekarjevo mašo; božjo službo pa je opravljal domači gospod župnik Štrukelj. Jedro propovedi njegove bilo je: „Pripravljeni bodimo, ker ne znamo zadnje stopinje do mejnika — življenja; ter marljivo zagemajmo iz deroče reke „čas“ blaginje in dobra dela.“ —

Na to premišljevanje mašnikovo operl je pozneje mej skupnim obedom pri „Koširji“ pod Goro prvomestnik čitalnice g. Drenik svoj govor, rekoč: da je Tone Knez nevtrudljivo marljivo zajemal iz deroče reke „čas“ dobrih del in jih razdelil. Ko pa je želel globokeje plavajočo srečo za se vloviti, prehitela ga je nesreča ter vtopila v morji večnosti. Čitalnici zapustil je mnogo dobrih del; zato hoče ohraniti častni spomin svojemu ustanovitelju in dobrotniku hvaležna Šišenska čitalnica. Gospa „Ančnikova“ počastila je čitalnico popoldne pri „Malenšku“, ter se zahvalila za dokaze ljubavi in sočutja, ki tolažljivo vplivajo na njo.

Iz Radovljice, dne 20. maja. [Izv. dop.] (Majnikov izlet.) O, ti dobri Kamnik! Že zadnji terek so te pohodili mnogobrojni razredi nižjega gimnazija in v sredo 18. t. m. dobil si zopet gostov — dijakov višjega gimnazija Ljubljanskega. Da, zelo si se povzdignil v zadnjem času mej drugimi mesti naše Gorenjske. Vse, vse hiti v tvoje naročje. Toda tudi k nam v tiho Radovljico prišli so se radovat cvetoče vesne Ljubljanski šestostolci. Z velikim veseljem smo gledali nadobudno, slovenski govorečo mladino. Šli so dijaki — prišli so od Podnarta čez Kamnogorico — v znano gostilno g. Hirschmana, da se počijejo in okrepčajo. Po končanem obedu napil je g. M. g. profesorju Lederbas-u zahvaljujoč se mu v imenu vseh učencev za prijaznost, kojo jim je ta dan izkazal, prevzemši skrb vseh dijakov na-se. Živio-klici zadušili so žvenket kozarcev. Gosp. profesor se je v jako laskavem odgovoru zahvalil napitnici, trdeč,

da mu je skrbeti za mladino vedno največje veselje in da ga jako vzradosti, če vidi, da ima mladina zaupanje do njega. Bil je res lep dan za našo mladino. Vrli, neutrudni pevci vrstili so se z ubranimi pesnimi, okolu četrte ure pa so šli v Lesce, odkoder so se pa kmalu vrnili, kajti trebalo je iti na kolodvor. Niti mesta našega — ne rečem s tem, da je jako znamenito, ali veliko — niso si mogli popolnoma ogledati. Na kolodvor prispelo je od vseh strani več drugih dijakov pod vodstvom g. profesorjev, ki so pa morali z listi v rokah čakati na cesti vlaka. No dolgo ravno niso čakali. Vlak je pripihal. Ali sedaj druga zapreka! Primanjkovalo je prostora. Dejalo se je: „V Lescah ali v Podnartu je na razpolaganje vozov!“ Torej drugje je voz dovolj! Le na Radovljiški postaji mora se občinstvo zadovoljiti, da dobi vsaj toliko prostora, da more stati. Železnica naj bi skrbela, da je na vsaki postaji — torej tudi pri nas — za potrebo pripravljenih voz, posebno v takem času, ko se vé, da se bode veliko občinstva vozilo. Če so se dijaki peljali na Gorenjsko, gotovo se peljejo i nazaj v Ljubljano še isti dan. Da majnikov izlet le jeden dan trpi, vé vsakdo. — Sicer pa se je vršilo vse v najlepšem redu, vedenje dijakov bilo je tako uzorno, da jim gotovo v imenu vseh svojih soščanov lahko zakličem: Na veselo in srečno svidenje drugo leto! —

Občni zbor „Pisateljskega podpornega društva“.

V Ljubljani dne 18. maja.

Proti osmi uri zvečer zbralo se je potrebno število članov in g. predsednik dr. Vošnjak otvoril zborovanje s kratkim nagovorom. Za tem prečita tajnik prof. Rutar poročilo o društvenem delovanju v preteklem društvenem letu.

Prvo pozornost obračalo je društvo nabiranju darov za Prešernov spomenik in v tem obziru doseglo je lep uspeh, ker je nabralo do današnjega dne že 730 gld. 39 kr., ki so naloženi v mestni hranilnici Ljubljanski. Dne 21. maja 1891. naznanilo je slavno delavsko pevsko društvo „Slavec“, da priredi 14. junija p. l. svečanost na korist Prešernovemu spomeniku in „Pis. podporno društvo“ mu je zagotovilo in podalo vse možno sodelovanje. Veselica izvršila se je na Koslerjevem vrtu prav dostojno in je vrgla spominski zakladi 52 gld. 57 kr. Dalje je prejelo društvo vabilo slov. višjegimnazijcev na občedijaško veselico dne 23. avgusta 1881. v Kamniku v korist spomeniku Frana Prešerna. Te veselice se ni utegnil udeležiti nijeden društven odbornik in tudi o njeni izvršitvi, eventuelno o njenih denarnih uspehih društvo ni prejelo nikakega poročila. — V zvezi s Prešernovim spomenikom je tudi nova izdaja Prešernovih pesnij, kajti društvo je prejelo od vseh strani naše domovine, posebno pa od darovateljev za spomenik mnogo pozivov, naj ono skrbi za novo, dostojno izdajo Prešernovih pesnij. Društveni odbor se je tudi o tem posvetoval in je izvedel, da je tukajšnji tiskar in založnik Bamberg kupil nekako pravico od pokojnega pesnika dedičev, da sme le on izdati Prešernove pesni (še nenatisnene menda). Poročevalec je prašal potem prof. Levca, ki bode novo izdajo priredil, kaj je s to stvarjo, in zadnji se je izrazil, da izidejo Prešernove poezije do božiča letošnjega leta. Ker je torej nova izdaja v elegantni obliki in kratkem času zagotovljena, zato se odbor ni dalje pečal s tem prašanjem. — V drugi vrsti je društvo zanimalo vzidanje spominske plošče pokojnemu velezaslužnemu „očetu slov. naroda“ dr. Janezu Bleiweisu vitezu Trstenškemu, na njegovi hiši „Pred škofijo“ v Ljubljani, kjer je veliko let bival in tudi umrl. Pri lanskem občnem zboru dne 25. aprila so se namreč društveniki razgovarjali, ali naj se vzida spominska plošča Urbanu Jarniku v Štebnu v Zilski dolini, ali Davorinu Trstenjaku v Kraljevcih na Ščavnici, ali pa prerano umrlemu Franu Erjavcu na Poljanah v Ljubljani. Na predlog g. Ivana Hribarja, katerega je podpirala večina članov, sklenilo se je z ozirom na razstave v Pragi in Zagrebu, katerih se bodo morala narodna društva udeležiti, ter z ozirom, da je treba v tužnem Korotanu in zeleni Štajerski sijajno nastopati; naj se za letos opusti misel na spominske plošče Jarniku in Trstenjaku, ter naj se jo vzida Erjavcu, ker bode to manj stroškov prouzročilo. Odbor se je sešel potem zaporedoma v sejah dne 22 in 25. maja ter sprevidel, da se niti Erjavcu ne da plošča vzditi zaradi malo primerne

lege in zunanosti dotične hiše, ki se bode gotovo v kratkem prezidala in olupšala. Na predlog dr. Vošnjaka sklenil je odbor vzdati ploščo dr. Janezu Bleiweisu, ki je mnogo starejši rodoljub in je tudi poprej umrl. Ob enem se je razgovarjalo o društvenih izletih, ne da bi se došlo do konkretnega sklepa. V odborovi seji dne 15. junija je odbor konečno sklenil vzdati spominsko ploščo dr. Bleiweisu in je predlagal natančen program drugim narodnim društvom v Ljubljani ter jih povabil, naj pošljejo svoje odposlance k skupnemu delovanju. Vsled tega sešel se je dne 24. junija pomnožen odbor, v katerem so bila zastopana tudi društva „Čitalnica“, „Sokol“ in „Slavec“. Določil se je dan slavnosti na 12. julija in konečno ustanovil ves program. Za slučaj slabega vremena dovolil je dne 23. junija slavni odbor Čitalnice svojo dvorano za slavnostni banket. Dne 30. junija sešel se je zadnjikrat pomnoženi odbor, konstatoval je, da so vse priprave dogotovljene in prepustil vso nadaljno skrb odboru „Pis. podp. društva“. Za slavnostnega govornika bil je naprošen prijatelj pokojnikov, g. deželni posl. in notar Luka Svetec, ki je tudi to nalogo drage volje sprejel in častno reši. Ploščo izdelal je prav ukusno domač kamnosek Vinko Čamernik. Slavnost vršila se je v nedeljo dne 12. julija natanko po določenem programu in kakor je bila opisana v „Slovenskem Narodu“ pr. leto št. 156. Narodna društva Ljubljanska in iz bližnje okolice so napravila po mestu sprevođe s zastavami (vseh vkup je bilo jedenajst, mej njimi se je posebno odlikovala ona akad. društva „Triglava“). Pred slavljenčevo hišo, kjer se je bilo zbralo par tisoč občinstva, zapel je „Slavec“ kantato, katero je v ta namen zložil dr. Benjamin Ipavic. Po slavnostnem govoru je isto društvo odpelo Jenkovo „Molitev“ in sprevod se je vrnil čez Mesarski most in Šentpetersko predmestje v Čitalnico. Popoldne ob dveh je bil slavnostni banket za 70 oseb, pri katerem je svirala vojaška godba, zvečer pa na čitalničnem vrtu jako dobro obiskan koncert z godbo in izbornim petjem, ki je dostojno završeval Bleiweisovo slavnost. — Društvo je bilo povabljen tudi k odkritju spomenika dr. Ljudevitu Gaju v Krapini dne 28. septembra pr. l. Odbor je v svoji seji dne 2. septembra sklenil poslati svojega zastopnika v Krapino in dati mu primerno odškodnino. Kljub temu ni mogel odbor niti mej Slovenci, niti mej Hrvati nikogar najti, ki bi bil v stanu ta nalog sprejeti in zato je moral na slavnosti dan odposlati le sledeči telegram: „Početniku zajedničkog pravopisa, stvoritelju jugoslovanske vzajemnosti, prvoboriocu združenja Slovenaca sa Hrvatima: častna uspomena i vjekovita slava!“ Pis. podp. društvo se je udeležilo tudi slavnosti vzdajanja spomenske plošče slov. pesniku Blažu Potočniku, ki se je vršila dne 4. oktobra pr. l. v Št. Vidu. Pri tej priložnosti bilo je društvo zastopano po g. predsedniku in dveh odbornikih. — V vsem drugem pa je vršil odbor svojo po pravilih predpisano dolžnost s tem, da je denarno podpiral dva slovenska pisatelja. — Konečno se spominja poročevalec tudi umrlih drušvenikov, t. j. gg. Radivoja Poznika, dr. Frana Grossa in Jakoba Lukmana ter dne 26. januarja t. l. umrlega Ivana Železnikarja, ki sicer ni bil član društva, vendar pa kot slovenski pisatelj zasluđuje, da se mu ohrani časten spomin.

Vsem pokojnikom zakliče zbor „Večnaja pamjat“.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (In zopet — Okorn!) Ni še postal nadučitelj v Radovljici, a kolikor bolj se bliža dolgotrajna ta aféra svojemu koncu, kateri enkrat tudi mora priti, toliko bolj nemiren in — navdušen postaja Ljubljanski prošt, g. dr. Leonard Klofutar, ki je po predlogu škofa dra. Missie član deželnega šolskega sveta. Tako na pr. je šel nekoč obdelovat najstarejšega člana deželnega šolskega sveta, da mora na vsak način glasovati za učitelja Okorna, sicer bo ta madež celo v grob nesel. Častiti starosta, ki tako živo potrebuje pokoja, je, vznemirjen po tako drzni insinuvaciji, za nekaj dni obolel. Rodbina, boječa se za svojega dragega očeta, je bila tako užaljena, da je jedna gospodičin hčera mislila osebno pritožiti se pri škofu zoper duhovnika, ki postopa na tako ne duhovski način. To priobčujemo iz najbolj zančaljivega vira brez komentara.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je došlo naslednje oveselilno pismo: „Pošiljam prilo-

ženih 28 gld. v gotovini in hranilno knjigo mestne hranilnice v Ljubljani za 72 gld., skupaj torej 100 gld. za družbo sv. Cirila in Metoda s prošnjo, da se Litijake in Šmartinske Slovenke vpišejo kot pokroviteljice, katere bo zastopala g. Marija Zore, soproga Šmartinskega župana. Pri nabiru tega stotaka imajo največ zaslug gospe in gospice: Josipina Bartel, Kristina in Minka Demšar, Franja Griljc, Ivana Knaflič, Nežika Lenček, Ana in Roza Lušin, Egida Orožen, Josipina Šot, Milivoja Vončina, Milivoja Watzak in Marija Zore, ki vsak mesec vplačujejo za družbo sv. Cirila in Metoda in so vrh tega tudi o prilike smrti g. L. Tura — brata obče spoštovane in priljubljene gospe Svetčeva —, namestu venca darovale družbi po 1 gld., skupaj 13 gld.; domorodna gospica je vsled srečnega izida neke prepirne reči darovala 5 gld. — Z odličnim spoštovanjem! Ljudmila Roblek“.

Ko radostno in hvaležno oznanjamo slovenskemu svetu ta veliki dar malega Litijako-šmartinskega ozemlja, javljamo, da so ž njim postale ondotne č. Slovenke že v 3je pokroviteljice družbi sv. Cirila in Metoda. Razven naše že tu zaznamovane 3je in najmlajše pokroviteljice — zastopnice pokroviteljije namreč prva čast. gospa Tereza Svetčeva in druga gospica Ljudmila Roblekova. Slovenci in Slovenke — če so mogle te zakaj bi ne mogli Vi in ne mogle Ve? — Družbin podpredsednik, gosp. Svetec, je donesel iz Litije seboj k vodstveni seji 11. majnika strelca-nabiralca, ki ga je daroval naši družbi. Naš g. denarničar je z zahvalo prevzel to jako umestno darilo in je izročil Ljubljanski čitalnici. Strelcu-nabiralcu želimo v Ljubljani veliko denarnega prospeha, Litijskim domorodkinjam in domorodcem pa kličemo Slava!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Umrli) je včeraj zjutraj v Ljubljani po kratki, mučni bolezni g. Zmagoslav Žebre, učiteljski pripravnik. Pokojnik, star šele 18 let, bil je v dijaških krogih sploh znana in priljubljena oseba, prijeten družabnik ter blag in miren značaj. Bil je tudi jako nadarjen, gorko srce, vneto za rod, bilo mu je za vse dobro in blago, zanimal se je vedno za literaturo vseh slovanskih narodov, ter imel poleg tega neusahljiv humor, radi katerega je bil dijakom jako drag. — Umrli je v Dobrli vasi na Koroškem proš g. Franc Viconik v 72. letu svoje dobe. Bil je vedno zvest sin slovenske domovine. — V Štebnu na Koroškem pa je umrl provizor g. Venceslav Vacovsky v 37. letu svoje dobe. Pokojnik bil je rojen v Klatovu na Češkem, navdušen in jako delaven slovanski rodoljub, vnet za blagor slovenskega ljudstva. — V Celovcu je umrla dne 17. t. m. Marija Einspieler, sestra pokojnega Andreja Einspielerja, kateremu je 48 let gospodinjala. Bila je dobrotljiva, kakor pokojni nje brat. Stara je bila 78 let. — Bodi vsem lahka zemljica!

— („Slavčeva“ veselica na korist „Narodnemu domu“.) Veselica, katero priredi — kakor smo že naznanili — najstareje naših sedanjih narodnih pevskih društev, vrli „Slavec“, jutri, 22. t. m. na Koslerjevem vrtu, ima jako raznovrsten program in obeta veliko zabave. Gotovo bode naše slovensko občinstvo prav mnogobrojno zbralo se jutri okolo „Slavca“. Pokazalo bode tako, da se rodoljubno pridruži trudu in zaslugam društva „Slavec“ za živo potrebni „Narodni dom“. Želeti je jedino le, da bi vreme bilo ugodno.

— (Trgovska in obrtniška zbornica kranjska.) V včerajšnji seji trg. in obrt. zbornice se je sklenilo izreči se o načrtu zakona glede naprav, katere bi pospeševale porazumljenje delodajalcev in delavcev, da bi bilo želeti, da se ustanove delavski odbori pa le fakultativno. V istem smislu odgovoriti je na vprašanja za anketo, katero je obrtni odsek poslanske zbornice sklical o načrtu omenjenega zakona. — Sklenilo se je poročati, da ni zanimanja za razstavo v Čikagu in če se v prihodnjih dneh ne oglasi še kaj razstavljalcev, bode Kranjska na tej razstavi le po jednem razstavljalcu zastopana. — Zbornica se izreče za pomnožitev semnje v Šmartnem pri Litiji, zoper vsako zvišanje železniških tarifov, in podeli ustanove naslednjim učencem c. kr. strokovne šole za lesno obrt: Frančišku Zavrlu, Frančišku Sartoriju, Jožefu Perkotu, Viktorju Černikotu, Hugonu in Izidorju Bajuku in učenki na šoli za umetno vezenje: Ant. Pirc. — Zbornica potrdi račune za leto. 1891. mej temi tudi račun o penzijskem zakladu in o ustanovnem zakladu za

onemogle obrtnike. — Sklene priporočati v potrdilo z malimi premembami pravila bolniške blagajne pomočniškega zbora in razsodiškega odbora zadruge čevljarjev v Ljubljani. — Zbornica je sklenila priporočati prošnjo glede odprave krajevnih časov in njih nadomeščenje s srednjeevropskim časom za vse namene javnega in meščanskega življenja; dalje priporočati pri ministerstvu prošnjo za uvedbo uradnega preiskavanja pokladnic, katere se prodajajo kot varne proti ognju. Sklenila je priporočati v državnem železniškem svetu neke premembe voznega reda na Gorenjski in Kamniški železnici in sklenila po nasvetu zborničnega člana Karola Polaka posvetovati se o vpeljavi popolnega posvečevanja nedelj in praznikov.

— („Rudeči križ“.) Ker pri včerajšnjem občnem zboru deželnega pomočnega društva „Rudečega križa“ vsled nezadostne udeležitve ni bilo moči sklepati, prelošilo se je zborovanje na ponedeljek 23. t. m. Ta dan sklepalo se bode ne glede na število udov.

— (Nova deželna bolnica kranjska) se začne graditi še to poletje. Za novo stavbišče, ki obsega 12 oral, pogodil se je deželni odbor s knezoškofijskim konzistorijem. Nova bolnica se bode torej gradila za Št. Petersko cerkvijo in bode na vsak način novo stavbišče v marsikaterem oziru bolj primerno, nego bi bilo ono pri Bežemgradu. V prvi vrsti ne bode velikih troškov za napravo kanala in bode bližnja tekoča voda za napravo kopališča ugodna.

— (Čitalnica Ljubljanska.) V sredo dopoldne ob 10. uri bode razprodaja čitalniškega inventara — kolikor se ga ne bode rabilo v novih prostorih — v prejšnjem starem lokalu čitalničnem.

— (Več biciklistov slovenskih iz Celja) pripelje se jutri dopoldne v Ljubljano, ako bode lepo vreme. Dobro došli!

— (Promenadni koncert.) V Ljubljani svira jutri ob polu 12. uri dopoldne vojaška godba v „Zvezdi“.

— (Glas iz občinstva.) Kaznjenci na Ljubljanskem Žabjaku peró še dandanes kakor v prejšnjih časih svoje perilo v Ljubljani in sicer blizu svojega prebivališča pred Prulami. Izprana nesnaga teče po Ljubljani skozi vae mesto, in to gotovo ne pospešuje asanacije. Želeti bi torej bilo, da bi kaznjenci prali svoje perilo kje drugje, n. pr. v Gruberjevem kanalu. Ljubljancje dajo svoje perilo na deželo prati sami pa morajo duhati nesnago iz Žabjaka; vrh tega poškodujejo kaznjenci tudi lepo urejeno obrežje na tem mestu. Prosimo torej slavno vodstvo kaznilnice, naj odpravi ta, zlasti prebivalcem Žabjaške okolice kaj neprijetni nedostatek.

— (Šišenska Čitalnica) priredi pri Koslerji dné 3. julija običajno veselico.

— (Gadje leto.) Iz Borovnice se nam piše: Tudi v naši okolici opaziti je mnogo modrasov in je dne 19. t. m. jeden teh — nebodi jih treba — vsakal Stojkovič-a, železniškega čuvaja poleg Borovnice, snažčega železniške progo od trave, tako močno v palec, da mu je roka sila zatekla in postala črnkasta. Moral se je revež s prvim teževlakom odpeljati v Ljubljano iskat si pomoč. Istega dne pičil je gad tudi neko 12letno deklico iz Preserske župnije.

— (Občinske volitve.) V Trebnjem je voljen županom posestnik g. Fran Huč iz Gorenjih Ponikev, za občinske svetovalce pa gg.: J. Ratajec iz Lukovka, A. Strainer iz Dolenjih Ponikev, A. Potokar iz Račjega Sela, A. Ratajec iz Primštala, Fr. Zupančič iz Trebnjega in Ign. Čeh iz Česnjavka. — V Ambrusu v Novomeškem okraji je voljen županom g. Fran Škufca iz Primčevasi, za odbornike pa gg. Peter Sadar iz Malega Globokega, Jož. Muhič iz Višnjega, Jern. Muhič iz Ambrusa in Fr. Gregorič iz Bregovega Dola.

— („Triglava“ v Radovljici.) slovensko pevsko društvo, bode sodelovalo pri izletni zabavi narodne Čitalnice Kranjske, ki se bode vršila jutri v Radovljici. Vsi člani pevskega društva „Triglava“ in vsi prijatelji petja se uljudno vabijo, da se te zabave mnogobrojno udeleže.

— (Razpisane službe.) Na trirazredni ljudski šoli v Planini razpisano je mesto družega učitelja z dohodki tretjega plačilnega razreda eventualno tudi mesto tretjega učitelja z dohodki četrtega plačilnega razreda. Na trirazredni ljudski šoli v Dolenjem Logatcu razpisano je mesto tretjega učitelja z dohodki četrtega plačilnega raz-

reda eventuelno z začasno letno plačo 360 gold. definitivno ali pa tudi začasno. Prošnje do 7. junija pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Logatcu.

— (Konfiskacija.) Zadnja številka Celjske „Domovine“ zaplenilo je državno pravdnishvo zaradi dopisa iz Vojnika. Došla nam je druga izdaja.

— (Nemška šola v Štoréh) pri Celji, katero je osnovala tamošnja tovarna s pomočjo „schulvereina“, pričela je že svoje delovanje. Glavni nje namen je, ponemčevati slovensko mladino, katera bode večinoma zabajala v to šolo, ker Štoréh leže v sredini slovenskega ljudstva. Tovarna v Štoréh ima jako veliko trgovino v slovenskih in hrvatskih pokrajinah in vendar postopa nje vodstvo tako sovražno proti Slovecem! Saj Slovan je potrpežljiva para!

— (Občinske volitve v Šmariji pri Jelšah) ovršlo je c. kr. namestništvo v Gradci, in sicer na ljubo dosedanemu županu J. Löschniggu. Treba bode torej novih volitev, ki pa menda ne bodo take, da bi bile po volji g. Löschniggu.

— („Schulverein“ v Mariboru.) Moška podružnica Mariborska šteje letos za 34, ženska pa za 26 članov manj nego lani. Opravičeno je torej tarnanje nemških agitatorjev, da peša zanimanje za to društvo v mnogih krajih. Nam je le prav!

— (Amerikanske trtnice) nameravajo napraviti v Armeškem (v Rajhenburškem okraji), v Koprivnici in v Bučah (v Kozjanskem okraji).

— (Ne samomor — nego nesreča.) Iz Trsta se poroča, da, kakor je preiskava dognala, vodja pomožnih uradov tamošnjega deželnega sodišča, Sirovič, ni skočil sam s petega nadstropja, nego da je ponesrečil. Poklical ga je nekdo in brčkone ga je napadla omotica, da je padel v globino.

— (Koperski občinski svet.) Tržaško namestništvo razpustilo je Koperski občinski svet ter izročilo začasno upravo do novih volitev prejšnjemu občinskemu odboru.

— (Grozna nesreča) pripetila se je te dni v vasi Monte pri Koprju. Zala 14letna kmetška deklica pasla je mezga in je imela vrv, na kateri je bila privezana žival, ovito okolu svoje noge. Mezga se je splašil in vlekel deklico za saboj po strmi kamnati brežini. Ko je neki kmet ustavil splašenega mezga, bila je deklica že mrtva. Bila je grozno razmesarjena in skoro brez vse obleke. Kmetu ni preostajalo družega, nego da je mrtvo deklico izročil obupnim roditeljem.

— (Krapinske toplice.) Od 15. aprila do 15. maja bili sta v Krapinskih toplicah 102 osobi.

Književnost.

— Muzejsko društvo za Kranjsko razpošilja svoje publikacije in sicer v treh snopičih: dva zgodovinske vsebine in jeden prirodoopisne. Slovenska „Izvestja“ prinašajo: Škofjeloške oblastnike (dr. Kos), Drobtnice iz furlanskih arhivov (A. Koblar), Pasijonske igre na Kranjskem (isti), Sv. Križ vipavski (S. Rutar) in nekaj manjših drobcev. Natančnejše o drugi priložnosti.

— Pesmi, zložil J. T. Turkuš; Gradec, tiskala vseučiliška tiskarna, založil pisatelj. Lična knjižica je II. zvezek pesniških del znanega pesnika in obseza na 48 straneh velike osmerke 23 različnih, krajših in daljših pesmij, ki utegnejo ugajati prijateljem slovenskega pesništva, katero nam itak le redko kdaj podaja novih proizvodov. Več o njih v kratkem.

— „Narodne biblioteke“, katero izdaja tiskar J. Krajec v Novem mestu, izšli so ravnokar trije snopiči: 39. „Solnce in senca“, izvirna povest, spisal J. Bedének (147 str.). 40. „Svitoslav“, povest, spisal V. Križan (82 str.) Obe povesti namenjeni sta slovenskemu prostemu ljudstvu. Cena snopiču je jako nizka, samo 15 kr. Snopič 41. in 42. obseza začetek Sienkiewiczvega zgodovinskega romana „Z ognjem in mečem“, ki ga je poslovenil Podravske. Ves roman obseza 8 snopičev. Cena prvima dvema (146 str.) je 30 kr. Dobivajo se vsi snopiči pri založniku v Novem mestu in po knjigarnah. Več o prvih dveh delcih posebe.

— „Svetega pisma prva knjiga Mojzeova“ in „Izaija“ je naslov dvema drobnima knjižicama, katere je idala in založila britanska in inozemska svetopisemska družba, natisnil pa Holzhausen na Dunaji. Dobivati se v knjigotržnici Ig. pl. Kleinmayerja in Bamberg v Ljubljani po 10 kr.

— „Vienac“ ima v 20. številki nastopno vsebino: Tudiinke (pesni). — Moj ded (Jos. Kozarac). — San (Em. Zola). — Obrazovanje djevojake (Dr. Gj. Turic). — Romantika v prirodi. — Jan Amos Komensky (P. Inhof). — Listak. — Svaštice. Poleg tega ima veliko podobo po A. Kozakiewiczza sliki „U proljeća“ (v spomladi).

— НАШЕТО ПЪРВО ИЗЛОЖЕНИЕ, organ za bodočo razstavo v Plovdivu, ki izhaja vsako soboto v Plovdivu, prinaša nadalje načrte in podrobnosti o bodoči deželni razstavi bolgarski, ki bode gotovo jako zanimiva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 21. maja. Ravnokar nastala je v našem mestu in okolici grozna nevihta z bliskom in gromenjem ter gosto in debelo točo. Sadje in vsi poljski pridelki daleč okrog Celoca uničeni.

Budejovice 20. maja. Staročeški posl. Leopold Pollak poročal danes v trgovinski zbornici o svojem delovanju v državnem zboru. Razprava je bila rezka in jako burna. Zbornica vsprejela je končno predlog, da je izreči poslancu zaradi njegovega glasovanja pri obtožnem predlogu grajo, nezaupnico pa samo zato ne, ker si je stekel gospodarskih zaslug.

Budimpešta 20. maja. Danes bil pogreb Klapke. Sprevod velikansk, navzočni nekateri ministri in mnogi poslanci vseh strank. Mej sprevozom nastal velik škandal. Vseučiliščniki prodrli policijski kordon, vsled česar nastal pravi boj. Vseučiliščniki so s palicami nabijali redarje. Ves pot, kjer se je pomikal sprevod, peli vseučiliščniki pesmi v slavo Kussutha.

Dunaj 21. maja. Slovenski poslanci prirejajo interpelacijo zastran slovensčine kot polkovnega jezika v koroškem pešpolku.

Razne vesti.

* (Koliko je srebrnega denarja v prometu.) Dunajski uradni list prijavlja, koliko je srebrnih novcev avstrijske veljave po 2 gld., 1 gld. in 1/4 gld. po izvedbah finančnega ministerstva bilo pri blagajniškem zaključku dne 28. aprila. Naštelo se je za 280.538 gld. tolarjev po 2 gld., za 10.816.588 gld. tolarčev po 1 gld. in za 2.313.343 komadov po 1/4 gld. skupaj 13.338.469 gld. Ako se prišteje kovinski zaklad avstro-ogerske banke z 153.100.000 v tolarčkih po 1 gld. in 10.950.000 v komadih po 1/4 gld. skupaj 164.050.000 gld. je skupna vsota srebrnega denarja 177.388.469 gld., to je 104.269 komadov po 2 gld. 163.916.588 po 1 gld. in 53.053.372 po 1/4 goldinarja.

* (Nemška šola v Rimu.) V oktobru odprla se bode v Rimu zasobna nemška šola. Vodja novi šoli bode realni profesor dr. Harkner.

* (Kolera v Hararu.) Brzobjavne vesti iz Maseve javljajo, da se v Hararu širi kolera na grozovit način. Vsak dan umrje nad 100 oseb. Bolezen razširja se po notranjem dežele. V Masavi odredilo se je vse potrebno, da se bolezen ne zanese v italijanske naselbine.

Narodno-gospodarske stvari.

Mestne hranilnice Ljubljanske računski zaključek za leto 1891.

(Poročal obč. svet. A. Svetek v ime finančnega odseka v seji obč. sveta Ljubljanskega dne 17. maja 1892.)

Računski zaključek, ki ga je položila mestna hranilnica Ljubljanska za drugo upravno dobo od dne 1. januarja do dne 31. decembra 1891. sestavljen je v zakoniti obliki, ter izkazuje denarni promet v prejemkih in izdatkih, bilancijo aktivov in pasivov in pa račun izgube in dobička. Pridržano mu je uradno poročilo, s kojim je upravno ustrezno določilom § 39. hranilničnih pravil. Poleg tega ima računski zaključek izkaz, koliko je vsaka posamična uložna knjižica bila vredna koncem leta 1891. z obrestmi vred. Po taki obliki in vsebini zadostuje računski zaključek vsestransko.

Finančni odsek pregledal ga je natanko ter se preveril, da so vsi v njem nahajajoči se podatki resnični, števila prava, sklepne vsote veljavno zračunjene, da se vsi sestavki v bilanci med seboj pravilno ujemajo in da so izkazana števila v popolnem soglasju s števili v dotičnih knjigah.

Škontrujoči odsek hranilničnega upravnega odbora je v letu 1891 večkrat skontroval blagajnice v mestni hranilnici in vse gotovine, efekte in vrednostne predmete našel vedno v ujemnem redu. Istotako je ta odsek večkrat v letu pregledoval hranilnične uradne knjige in račune ter po mnogobrojnih preskušnjah se prepričal, da je vknjižba pravilna in da so računi natančni.

Glede na to, da je mestna hranilnica Ljubljanska lani še le drugo poslovno dobo prebila, reči

se mora, da je bilo v minolem letu denarno gibanje že ogromno, kajti denarni promet dosegel je skoraj sedem milijonov goldinarjev. To nam pa tudi jasno pove, da je vse pri mestni hranilnici Ljubljanski nastanjeno osebje storilo svojo dolžnost v polni meri in da sta upravni odbor in pa hranilnično ravnanstvo za korist imenovanega zavoda se trudila zares požrtvovalno.

Ako odštejemo od izkazanih prejemkov 3.469.928 gold, 80 kr. izkazane izdatke 3.429.932 gld. 10 kr. preostalo je koncem leta 1891. v blagajnicah mestne hranilnice v gotovini 39.996 gld. 70 kr. Ta znesek je precej visok in presega za denarno razpolaganje odmerjeni navadni maksimum skoraj za 15.000 gld. Temu nakopičenju v gotovini vzrok pa je jedino le slučaj, da je hranilnica zadnje dni meseca decembra 1891. morala poskrbeti večjo denarno vsoto za hipotečno posojilo, katero se je izplačalo začetkom januarja 1892.

Ako si natančneje pogledamo pojedine točke v denarnem prometu, zanimata nas zlasti računa zalag in pa menic. Račun zalag ima v prejemkih 6.913 gld., v izdatkih 11.043 gld., račun menic pa v prejemkih 38.880 gld. 12 kr., v izdatkih 54.635 gld.

Ta števila kažejo, da je zanimanje občinstva pri založnih posojilih in pri uporabi kredita precejšnjo in da bi tukaj pač bilo želeli boljših uspehov.

Upravni odbor trudi se je tudi zlasti glede boljše in izdatnejše uporabe kredita, da bi oživil zanimanje občinstva, ter povabil je v ta namen po posebnih povabilih interese iz trgovskih in obrtniških krogov k posvetovanju o potrebnih korakih. Toda udeležba tega posvetovanja je bila tako slaba, odzvalo se je povabilu tako skromno število zastopnikov iz navedenih krogov, da se je v upravnem odboru rodila misel, da na živahnije gibanje v menicah nikakor ni računati, če se ne osnuje posebna kreditna družba ali kreditni oddelek pri hranilnici.

V bilanci izkazana je na računu efektov ali vrednostnih papirjev po kurzu z dne 31. decembra 1891. svota z 303.443 gld. 10 kr., na prehodnem računu pa diferenca med tem in pa med onim kurzom, po katerem so se nakupovali papirji z 2.577 gld. — kr.

Če to seštejemo, reprezentuje nam vsota 306.020 gld. 10 kr. oni znesek, kateri je mestna hranilnica pri nakupu efektov izplačala.

Morebitna opazka, zakaj da so se v izkazu izgube in dobička pravo za pravo papirji po nakupnem kurzu in ne po kurzu z dne 31. dec. 1891. vstavili, bi bila neopravičena, kajti razlika v kurzu nikakor ne vpliva na splošni finančni efekt, dokler namreč ne pritisne sila, da se vrednostni papirji prodajo, česar pa pri naši hranilnici po človeški previdnosti ni pričakovati.

Nadalje izkazana je v bilanci na tekočem računu pri aktivih vsota 291.156 gld. 11 kr., to je oni denar, ki je bil večinoma naložen v raznih tuzemskih kreditnih zavodih in bankah po nižjem odstotku, nego spada pri hipotečnih posojilih, pri lombardu, menicah i. t. d. Ta faktum nas uči, da pri mestni hranilnici občinstvo ne išče posojil v toliki meri, kakor jej prinaša denarja in da je prav zaradi tega, ker preostaja hranilnici toliko denarja, zaupanje občinstva v ta zavod dobro.

Na računu inventarja napisana je vrednost inventarja brez odbitka za njegovo obrabo, to pa zaradi tega, ker te obrabe dejansko do sedaj še ni konstatovali.

Najbolj zanimiva točka v bilanci je račun izgube in dobička v upravnem letu 1891. Le-ta nam pravi, da je zaključila mestna hranilnica Ljubljanska leto 1891. s čistim dobičkom 895 gld. 65 kr. V resnici pa je dobiček v istem letu mnogo večji, kajti v izkaz izgube in dobička leta 1891 prenešen je kot prva točka na strani debeta v predlanski končni saldo 1.654 gld. 32 1/2 kr., to je izguba iz leta 1890. Na ta način pokrila se je iz dohodkov lanskega leta izguba predlanskega leta. Ko bi te ne bilo, morala bi nam bilanca pokazati čisti dobiček koncem leta 1891. v znesku, ki bi bil za isto svoto višji.

V upravnem letu 1891. pridobilo se je torej v resnici čisto a) teh 1654 gld. 32 1/2 kr. in b) končni prebitok 895 gld. 65 kr. torej skupaj 2549 gld. 97 1/2 kr.

Če primerjamo to svoto čistega dobička z zneskom čiste izgube iz l. 1890. 1654 gld. 32 1/2 kr. v pozitivni in negativni številni vrsti, izrazi se nam napredek mestne hranilnice Ljubljanske v letu 1891. z 4204 gld. 30 kr. in to kljub mnogim v kreditnih zavodih in bankah naloženim, nižje obrestovanim ulogam in kljub dnevnemu obrestovanju denarja, ki ga je vplačavalo v hranilnico občinstvo.

Ker so se hranilnična pravila začetkom tega leta premenila in se je upeljalo polumesečno obrestovanje od strank vplačanih vlog, nadejati se je tudi z ozirom na vedno večji razvitek v poslovanju s posojili za prihodnjo dobo po vsej pravici še mnogo boljšega uspeha.

(Poročilo končno priporoča zboljšati razmere hranilničnim uradnikom, konstatuje še, da sta računski zaključek in bilanca sestavljena na popolnem pravi zakoniti podlogi, ter predlaga odobriti oboje, podeliti upravnemu odboru absolutorij in izreči mu zahvalo. Te predloge je, kakor smo že poročali, občinski svet jednoglasno odobril.)

Listnica uredništva.

Gosp. J. K. na K.: „Zmes“ se nam vidi prezastarela, da bi jo sedaj priobčevali. Priporočamo se za kaj drugega. — Gg. dopisniki, ki nam pošiljajo obsežne dopise, naj blagovole potrpeti, saj vidijo, da imamo jako tesen prostor. Pri tej priliki tudi izjavljamo, da nismo posebni prijatelji dopisom, če se v njih na dolgo in široko kritikujejo lokalne, na pr. občinske-upravne razmere. Taki dopisi samo jemljejo prostor občevarnemu gradivu, ne koristijo pa navadno niti dotičnemu malemu okraju, nego izzivajo le tiste odurne „popravke“, katerim sicer nihče nič ne verjame, kateri pa nam po nepotrebnem jemljejo prostor, ker se jih večkrat ne moremo ubraniti. Dopise te vrste bomo torej vsprejemali le v posebnih slučajih. Toliko v obče znanje.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja popraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazi lokar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (42—7)

Za rekonvalescente in malokrvne ljudi priporočamo kot krepilno, prebavljanje, tek in hranitev pospeševalno sredstvo Kwizdin železniški konjak od F. Joh. Kwizde, okrožni lekar, Korneuburg pri Dunaji.

Zastopnik firme

Mégroz & Portier

„Alla Città di Trieste“

iz Trsta

usoja se p. n. damam in naročnikom Ljubljanskim naznaniti, da se bode 5 do 6 dni mudil v hotelu „Pri Slonu“ števil. 41 ter imel na ogled od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne svojo

(562—2)

veliko kolekcijo uzorcev

najmodernejšega

Pariškega blaga.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

19. maja: Emilija Rebič, notarjeva vdova, 67 let, Gospodske ulice št. 19, jetika. — Alojz Hitti, krojačev sin, 4 dni, Karlovska cesta št. 11, pljučna atelektaza.

20. maja: Viktor Žebre, učiteljski pripravnik, 18 let, Križevniške ulice št. 2, jetika.

V deželni bolnici:

18. maja: Franca Vagheka, delavčeva žena, 45 let, jetika.

19. maja: Tine Rozina, delavka, 33 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. maja	7. zjutraj	737.4 mm.	13.2° C	brezv.	jasno	7.50 mm.
	2. popol.	735.3 mm.	20.8° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	734.0 mm.	15.0° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 16.3°, za 1.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. maja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gl. 95.95	—	gl. 95.95
Srebrna renta	95.40	—	95.50
5% lat. renta	112.55	—	112.85
5% mar. renta	100.70	—	100.75
Akcije narodne banke	990.—	—	990.—
Kreditne akcije	319.75	—	320.—
London	119.65	—	119.60
Srebro	—	—	—
Napol.	950/100	—	9.50
C. kr. cekini	5.65	—	5.65
Nemške marke	58.60	—	58.57 1/2

Pomladno zdravljenje.

Prvi pomladni tedni so navadno čas, v katerem se išče ozdravljenje motenj telesnih funkcij, ki je nastalo po zimskem načinu življenja. V ta namen opozarjamo na

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
KISELINE

kakor za samostojno zdravljenje, kakor tudi za predzdravljenje za toplice: Karlove vari, Marijine toplice, Franzensbad in druge od zdravniške strani priporočane.

(2—1)

VL

Tugepolnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je iskreno ljubljani sin in brat

Viktor Žebre

učiteljski pripravnik

prejemši sv. zakramente za umirajoče, po kratki in mučni bolezni, v 18. letu dobe svoje, umrl ob 10. uri dopoldne.

Pogreb bode v nedeljo, dné 22. marca t. l. ob 5. uri popoldne iz Križevniških ulic št. 2 na pokopališči pri sv. Krištofu. (567)

Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani dné 20. marca 1892.

Jernej in Marija Žebre, stariši. — Jernej Žebre, c. in kr. nadporočnik v 65. pešpolku in Alojzij Žebre, c. kr. avskultant, brata. — Franja Žebre, učiteljica, sestra.

P. n.

Svoje bogato ilustrovane novine o damskih modah in klobukih za spomlad in poletje pošiljam na zahtevanje zastonj in frankovano.

Opozarjam zlasti na svoj oddelek ceneh damskih in dekliških slavnikov, krasno okinčanih po cenah gl. 1.80, 2.70, 3.50, 4.50, 5.50, 6.80, Zaloga originalnih Pariških in Dunajskih modelov po raznih cenah.

Naročila na nove klobuke in modernizovanje starih klobukov obskrbum hitro, točno solidno in ceneno. (459—5)

Salon klobukov in modnega blaga za dame
Henrik Kenda v Ljubljani.

Tujcem in potovalcem

priporočajo se sledeče

(439—6)

restavracije in kavarne v Ljubljani.

Pivovarna J. Auer-ja, Gledališke ulice. Izvratno pivo lastnega izdelka. — Velik zračen vrt s steklenim salonom in kegljiščem. Točna in cena postrežba. J. Auer, pivovar.

Restavracija „Pri Zvezdi“, Cesarja Josipa zračnim vrtom, steklenim salonom in kegljiščem. P. znano izvrstne jedi in pijače in skupno obedovanje. F. Ferline, restavratör.

Hotel „Pri Slonu“, I. vrste; v sredi mesta in v bližini c. kr. postnega in brzojavnega urada; sobe od 70 kr. naprej; restavracija in kavarna v hiši; železna in parna kopelj, urejena po Francovih kopelih po c. kr. vladnem svétniku g. profesorju dr. pl. Valenti. A. Gnesda, hôteir.

Gostilna „Pri Virantu“, Sv. Jakoba trg. — Lepi prostori, čedne sobe od 50 kr. naprej, pristna vina in izvrstno Mengiško marčno pivo, priznana dobra jedila, prijazna in točna postrežba. Velik senčnat vrt in kegljišče. H. Bajc, gostilničarka.

Gostilna „Pri Avstrijskem cesarju“, Sv. Petra cesta št. 5. Lepe in čedne sobe od 40 kr. naprej, postrežba točna, najboljši črni istrjanec, pristna hrvaška vina in dolenski cviček, pristno Steinfeldsko marčno pivo, vsako sredo in petek sveže morske ribe, pohvalna kuhinja. Senčnat vrt in krito kegljišče. Naročila na obed vsprejemajo se vsak dan. Ivan Tosti, gostilničar.

Restavracija Weber, Židovske ulice št. 3, priporočajo se p. n. sl. občinstvu za mnogobrojno obiskovanje. Točna postrežba, izvrstno pivo in dobra kuhinja. Primerno nizka cena za opoludanski obed. J. Weber, restavratör.

Gostilna „Pri Lipi“, Židovska ulica, priporočajo se častitemu p. n. občinstvu za mnogobrojni obisk. Za pristno pijačo in ukusno jed se jamči. Marija Cirer, gostilničarka.

Kavarna „National“ (Pri Fischerju), Kongresni trg števil. 13; pazljiva postrežba in izvrstna pijača. Na razpolago so vsi slovenski listi in trije biljardi. Fr. Krapeš, kavarnar.

Kavarna „Evropa“, I. vrste; Dunajska cesta, v bližini državnega in juž. železnice kolodvora. Trije biljardi, lepa veranda in razgled na najbolj živahen prostor. Slovenski in slovanski časopisi. Točna in cena postrežba. A. Krapeš, kavarnar.

Kavarna „Valvazor“, Spitalske ulice. Na razpolago so trije biljardi in 50 raznih časopisov. Postrežba točna in cen. A. Stupar, kavarnar.

Mala oznanila

Domači

obrtniki in trgovci:

Bilina F. & Kasch

Židovske ulice št. 1, priporočata svojo bogato zalogo vseh vrst rokovic, tako od usnja (lasten izdelek), kakor tudi od drugega blaga. Kirurškične obveze (le lasten izdelek), jamčeno najboljše vrste, z raznimi kirurškičnimi pripravami. Velika izbira kravat, hlačnikov, glavnikov, krtač, mila in parfumov. Vse po najnižjih cenah. (565-1)

Binder Karol

stavbeno in pohišno mizarstvo s parom, Parne ulice, priporočata se čast. p. n. občinstvu in gg. stavbenim podjetnikom za obilo naročevanje vseh v njegov obrt spadajočih del, katere izvršuje po najnižji ceni. Načrte in troškovne preudarke pošilja brezplačno. (566-1)

Blumauer L.

jermenar in sedlar, Selenburgove ulice, priporočata čast. p. n. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnih konjskih oprav, sedlov in jermen po nizki ceni. Izdelovanje vsakovrstnih jermen za stroje. (567-1)

Brata Eberl

tovarna oljnatih barv, lakov in firnežev, slikarija vsakovrstnih napisov, pleskarsko podjetje za stavbe in hišno opravo, za Franciškansko cerkvijo št. 4, v hiši g. G. Vilharja. Velika zaloga norimberških copičev, priznana najboljše vrste, kakor tudi vseh drugih v to stroko spadajočih predmetov. Nizke cene, točna in dobra izvršitev. (568-1)

Fajdiga Filip

mizar v Slonovih ulicah, priporočata svojo veliko zalogo raznega pohištva; vsprejema vsa v njegov obrt spadajoča dela, katere izvršuje točno in cen. (569-1)

Hoffmann N.

Mestni trg št. 12; izdelovatelj kirurškičnih instrumentov, nožar in orožar; odlikovan z diplomami, svetinjami itd.; izdeluje po naročilu vsa v njegovo stroko spadajoča dela ter prevzema tudi popraviljanje in brušenje nožev. Prodaja na debelo in drobno. (570-1)

Jesenko B.

Stari trg, priporočata svojo bogato zalogo narejenih oblačil lastnega izdelka za moške in dečke po najnovejši šegi in nizki ceni; velika zaloga zimskih sukenj, srajc, jopičev, spodnjih hlač ter kravat itd. (571-1)

Klauer J.

trgovca na Glavnem trgu („pri voglu“), priporočata veliko svojo zalogo specerijskega blaga, kakor tudi vsake vrste žganja, rumna in likerov, posebno pristni slivovec, tropinovec in brinjevec. (572-1)

Müller J.

fotografično-artistični zavod v Franciškanskih ulicah št. 8, priporočata svoj atelier za vsa v fotografično stroko spadajoča dela, kakor: portrete, krajepise, interieurs, reprodukcije, vsakovrstne podobe, (581-1)

Müller J.

fotografično-artistični zavod v Franciškanskih ulicah št. 8, priporočata svoj atelier za vsa v fotografično stroko spadajoča dela, kakor: portrete, krajepise, interieurs, reprodukcije, vsakovrstne podobe, (581-1)

Müller J.

fotografično-artistični zavod v Franciškanskih ulicah št. 8, priporočata svoj atelier za vsa v fotografično stroko spadajoča dela, kakor: portrete, krajepise, interieurs, reprodukcije, vsakovrstne podobe, (581-1)

Müller J.

fotografično-artistični zavod v Franciškanskih ulicah št. 8, priporočata svoj atelier za vsa v fotografično stroko spadajoča dela, kakor: portrete, krajepise, interieurs, reprodukcije, vsakovrstne podobe, (581-1)

Müller J.

fotografično-artistični zavod v Franciškanskih ulicah št. 8, priporočata svoj atelier za vsa v fotografično stroko spadajoča dela, kakor: portrete, krajepise, interieurs, reprodukcije, vsakovrstne podobe, (581-1)

pisave, načrte itd. Momentne fotografije za otroke, povešanja vsake vrste po najnovejših skušnjah. Vsprejemlja vsa v fotografično stroko spadajoča dela po najnižji ceni. (573-1)

Nolli F. S.

stavbeni in galanterijski kleparski mojster v Ljubljani, izvršuje vsakovrstna pokrivanja streh in zvonikov z raznovrstnimi kovinami. Na izbero je bogata zaloga različne kuhinjske in hišne oprave. Posebno se priporočata za vodovodne naprave in vse v to stroko spadajoče poprave, napravo kopeljskih sob, klosetov itd. Vsa dela in dotične poprave izvršuje najceneje. Proračuni pošiljajo se na zahtevanje brezplačno. (574-1)

Pilko Fr.

ključavničar, Marije Terezije cesta št. 4, prevzema vsa v njegovo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi; napravlja štedilna ognjišča, križe, stavbene okove, kakor tudi vsa dela za stavbe itd. po zelo nizki ceni. (575-1)

Ravnikar J.

Židovske ulice, priporočata veliko svojo zalogo obuvaj za gospode, gospe in otroke; dobro in trajno blago, lastni izdelek ter po nizkih cenah. Zunanja naročila izvršujejo se točno in vestno. (576-1)

Reich Jos.

Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4, priporočata čast. občinstvu svojo dobro urejeno kemično spiralnico, v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Preginjala vsprejmo se za pranje in črēm v po-barvanje. V barvariji vsprejema se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah. (577-1)

Sevcik Fr.

puškar, Prešernov trg, priporočata svojo bogato zalogo raznovrstnih dobrih pušk, dvocevke za salone in lancasterjevih pušk, revolverjev, nabojev, streliva in orodja za lovce; lastni izdelek in po nizkih cenah. Popravila izvršujejo se točno in cen. (578-1)

Soklič J.

Pod Trančo (pri Čevljarskem mostu) priporočata svojo veliko zalogo izbornih klobukov, slavnikov in čepic, od najnavadnejših do najfinjših. Lastno delo in po nizki ceni. (579-1)

Uran in Večaj

Ljubljana, Gradišče, Igriško ulice št. 3, priporočata p. n. čast. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih pečij in glinastih snovij, kakor tudi štedilnikov in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (580-1)

Žitnik J.

čevljar in trgovec, Kongresni trg št. 3. Velika zaloga najfinjših obuvaj za gospode, dame in otroke; lastno izdelovanje; točna postrežba in nizke cene. Zunanja naročila izvršujejo se točno in solidno. (581-1)

Išče se stanovanje

obstoječe iz jedne ali dveh sob. — Naročila prosi se vpslati pod F. B. poste restante Ljubljana. (569)

Mlad komi

spreten in dober prodajalec, z dobrimi priporočili, vsprejme se v prodajalnico z mešanim blagom. — Ponudbe naj se pošiljajo pod znamko: P. L. 124 na upravnništvo „Slovenskega Naroda“. (555—2)

Izvežbana prodajalka

oziroma

(536—3)

blagajničarica

katera je ta posej že 6 let opravljala, išče službo v mestu ali na deželi. — Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravnništvo „Slovenskega Naroda“ pod O. D.

Prospekti o zdravili in vodozdravilnici Gtesshübl-Puchstein se pošiljajo zastonj in frankovano.

! Brzjavka!

Cenjenim p. n. naročnikom svojim naznanjam, da sem svoj

salon konfekcijskega blaga za dame

zaradi večje priročnosti uredil v I. nadstropji, ter omislil največjo izbiro

čipkastih in sukančevih capes, manteaux, jaquets, paletots, prašnih in dežnih plaščev, Lavin-Tenis in satinovitih jopičev

najnovejšega kroja ter je prodajam po znanih nizkih cenah, glede česar uljudno prosim, da se blagovoli vsakdo sam prepričati. Ako blago v zahtevani velikosti ali izvestnem kroji ni v zalogi, izdelava se iz lastnega v moji zalogi nahajajočega se dobrega blaga vsaka reč v 8 dneh na Dunaji in sicer natančno po meri. (565-1)

Najtopeje se priporoča

Anton Schuster

„pri Tončku“

trgovina s suknom, platnom, modnim konfekcijskim blagom

v Ljubljani, Špitalske ulice 7.

Uran in Večaj

Ljubljana, Gradišče, Igriške ulice št. 8

priporočata (510-3)

p. n. častitemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

pečij in glinastih snovij

kakor tudi štedilnikov in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah.

Po visoki c. kr. deželni vladi koncesionovano

Tečaji
za pouk o pri-
krojevanji
pričenjajo:
za dame
1. dan,
za moške krojače
15. dan
vsacega meseca.

Udeleženci
dobé
veljavna spri-
čevala.
Natančneje
pояsnila daje:
Vodja učilišča
M. KUNC.

krojaško-obrtno učilišče

(4) v Ljubljani, Gospodske ulice št. 7. (517)

Kavarna Orient

na Reki

prodá se ali se dá v zakup.

Lepa lega na trgu Ůrmény; visoki prostorni lokali. — Ponudbe vsprejema lastnik gosp. Josip Bolé na Reki. (554-2)

Senzacijonelna ponudba.

Prodajam za cele obleke ali na metre:

Svilnati Foulard po gld. —.65, —.80, 1.10, 1.20; — svilnati Pongis po gld. 1.20, 1.50; — čisto svilnati Sürrah po gld. 1.10; — čisto svilnati črni Sürrah, težko blago za jopiče (Blousen), po gld. 1.20; — svilnati Merveilleux po gld. 1.65; — čisto svilnate žepne robce po 38 kr.; — črno svilnato močno podklado po 58 kr. (458-5)

Zaloga modnega blaga

Henrik Kenda v Ljubljani.

Pri generalnem zastopu

banke „Slavije“

v Ljubljani

dobi službo

(556-1)

troje inteligentnih mož

ki bi imeli zmožnost za notranje in unanje službovanje.

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (860-35)

R. RANZINGER

speditér c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Za birmance!

IVAN SOMNITZ

prej FR. PETTAUER.

urar

c. in kr. priv. južne železnice (523-2)

Priporoča svojo veliko zalogo ur. Poprave urno in dobro.

Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 18.

Za birmance!

(263) FRAN CHRISTOPH-ov (7)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnaté barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorec lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

IVANU LUCKMANN-U.

Zobni zdravnik iz Berolina

UNIV. MED.

DR. R. JACOBI

Stari trg št. 4 Ljubljana I. nadstropje

ordinuje od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne; ob nedeljah od 9.—11. ure dopoldne; za siromake ob petkih od 9. do 10. ure dopoldne. (120-16)

Gostilnica „pri vrtnarji“ v Gradišči.

Uljudno podpisani usoja se naznaniti p. n. občinstvu najudaneje, da je prevzel

gostilnico „pri vrtnarji“

v Gradišči

tik nunskega samostana, katero bode vodil na svoj lastni račun. Potrudil se bode kar je le najbolj mogoče, postreči cenjenim gostom z najboljšim pristnim dolenskim vinom, Steinfeldskim marenim pivom in dobrimi, okusnimi gorkimi in mrzlimi jedili. Prenovil je tudi kegljišče na vrtni, katero je jako pripravno. — Za mnogobrojni obisk se priporoča Z odličnim spoštovanjem

Ivan Tome

(563-1)

gostilničar.

Potrdilo: Podpisani potrjujem, da si je gospod Ivan Tome, v tukajšnji Trški gori najboljšega pristnega vina nakupil.

Na Grmu dne 18. maja 1892.

R. Dolenc

vodja deželne kmetijske šole.

Vabilo

drugemu glavnemu zboru

bolniške blagajne polit. okraja Logaškega

kateri bode

dne 29. maja 1892

ob 3. uri popoldne v hiši št. 3 v dolnjem Logatcu

s tem-le vsporedom:

1. Poročilo o delovanju v pretečenem letu in predložitev računov z 1891. l. v odobrenje.
2. Volitev nekaterih članov predstojništva.
3. Volitev nadzorovalnega odbora.
4. Volitev razsodišča.
5. Nasveti.

Ker se glavnega zbora dne 1. maja t. l. ni udeležilo zadostno število blagajničnih članov, zato bode zadostovalo dne 29. maja t. l. vsako število navzočih udov za sklepčnost.

Predstojništvo okrajne bolniške blagajne v Logatcu

dne 18. maja 1892.

(568)

samo pri (397-7)
Antonu Obrezi,
tapecirarji
 Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 4.
 Elegantno, fino in močno blago.

Za birmo
priporočamo svojo
veliko zalogo slovenskih in nemških
molitvenikov.

Lepo berilo, čedna in fina vezba v platno, usnje,
chagrin, kakor imitacijske vezbe pa jako nizke cene,
so glavna svojstva moje trgovine.

=== Zunanja naročila se točno izvrše. ===

J. Giontini
v Ljubljani.

(529—2)

Z „Maggi-jevo začimbo“ DOBI JUHA UKUS

V steklenicah po 45 kr. in več.

V Ljubljani se dobiva pri K. C. Holzer-ju in (9-10) Iv. Luckmann-u.

Izborna sredstvo.

HORS CONCOURS na izložbi v PARIZU 1889. — (Član razsodišču) Na prodaj pri vseh trgovcih s specerijskim in delicatnim blagom.

Služba občinskega tajnika na Blokah

z mesečno plačo 34 gld. je izpraznjena. — Prošnjiki ulež naj prošnje do 1. julija t. l. pri podpisnem županstvu.

Županstvo na Blokah

dne 14. maja 1892.

Ivan Modic, župan.

(545—2)

V AMERIKO.

VOZNJI LISTKI

(7—20)

pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7

DUNAJ.

Prospekti in pojasnila točno in zastonj.

Najkrajše, najceneje in najhitreje potovanje.

L. M. Ecker

7 Dunajska cesta, LJUBLJANA, Dunajska cesta 7
priporoča se za naročbo

vodovodnih instalacij

vsake vrste, oprav za kopeli, umivalnih miz, stranišč, pisarnic, kuhinjskih odливkov iz steklenega loščila in fajančine, potem straniščne cevi iz ulitega železa in ganjice ter ima vse to v zalogi.

Prevzemam vsakovrstna

kleparska dela, stavbinska in galanterijska

ter je izvršujem solidno, takisto prevzemam tudi vse poprave ter je izvršujem najskrbneje. (432—6)

Zaloga hišnih in kuhinjskih potrebščin in loščene kuhinjske posode.

Najbolja izvršitev pokrivanj iz lesnega cementa in stresnega kleja, z mnogoletnim jamstvom.

Zaloga lesnega cementa, stresnega laka, stresnega kleja in stresnega papirja najboljšje vrste po najnižjih cenah.

Proračuni troškov, kdor je zahteva, zastonj in frankovano.

Na najnovejši in najboljši način umečne (228—22)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živeca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Tečaj

za cepljenje ameriških trt na Grmu

ne bode pričel dne 2. junija t. l., ker so trte še premalo odrasle, ampak še le pozneje. Kedaj, natančno se bode po časnikih o pravem času.

Vodstvo

deželne kranjske vinarske, sadjarske in poljedeljske šole na Grmu pri Rudolfovem

dne 19. maja 1892.

(558—2)

Primarij

DR. E. ŠLAJMER

stanuje od 10. t. m.

(509-4)

v Poljskih ulicah h. št. 4.

Ordinuje za kirurške bolezni od 2.—4. ure popoldne

(izvzemši nedelje in praznike).

Zavetišče turistov v Jesenicah.

Podpisaneč usojam se naznaniti, da sem z današnjim dnem zopet otvoril (564)

restavracijo v zavetišču turistov v Jesenicah

in prosim obilnega obiska, zagotavljam izborna jedila, dobre in pristne pijače ter točno postrežbo in nizke cene.

V Jesenicah dne 19. maja 1892.

Karol Lorenz.

Previdnost pri nakupovanju!

Kupovalka: „... Jaz nečem praška v zavojih, zahtevala sem Zacherlino! ... Ta specijaliteta slovi po pravici kot najboljšje sredstvo proti

vsakeršnim mrčesom in zato kupim samo: (372—5)

zapečateno steklenico z imenom „Zacherl“.

Ljubljana: Mihael Kastner. Anton Krisper. H. L. Wencel. Peter Lassnik. Jan. Luckmann. Ivan Perdan. Jeglič & Leskovic. J. Klauer. Josip Kordin. Ivan Fabian. Karol Karinger. Ed. Mahr. Ferdinand Plautz. A. Šarabon. Viktor Schiffer. Schussnig & Weber. Josip Terdina. Alojzij Lenček. M. E. Supan. J. Traun.

Postojna: Anton Dietrich. Škofja Loka: Hedvik Fabiani. Borovnica: Fran Verbič. Kočevje: Fran Krenn. Fran Loy.

Vel. Lašče: Ivan Justin. Krško: Rupert Engelsberger. Anton Jugovic.

Idrija: Fran Kos. Kranj: Fran Dolenc. Karol Šavnik.

Lož: Vilj. Killer. Kostanjevica: Karol Fabiani. Alojzij Gatsch.

Litija: Lebing & Bergmann. Mokronog: Anton Majcen. Sbil & Petrovič.

Vrhnika: M. Briley. Gor. Logatec: Peter Hladnik. Radovljica: A. Roblek, lekar.

Radeče: Davorin Podlesnik. Novo mesto: Fran Trevčnik. Adolf Pauser.

Kamnik: Edm. Zangger. Zagorje: Bratovska skladišnica „konsum. društva“.

Črnomelj: Ivan Müller sen. And. Lackner. Lud. Pers.

Primerna darila za Binkošti

priporoča uljudno

Fran Čuden,

urar,

preje JOS. GEBA,

v Ljubljani, Slonove ulice šte. 11,

ter vabi uljudno slav. občinstvo na ogled svoje velike izborne zaloge najraznovrstnejših žepnih ur, zlatih, srebrnih in nikelnatih, stenskih ur z nihalom, ur s stojalom in ur budilnic (Weckeruhren), ur z godbo in godbenih valčkov v ličnih politiranih omaričah, raznovrstnih verižic, prstanov in uhanov.

Cene žepnim uram so naslednje:

Najfinejše nikelnate ure	od gld.	3-80	do gld.	6-—
„ srebne ure s ključem	„	7-50	„	10-—
„ srebrne remontoir-ure	„	7-50	„	12-—
„ iste z dvojnimi oklepom	„	9-—	„	18-—
„ zlate ure za dame	„	16-—	„	35-—
„ zlate ure za gospode	„	24-—	„	130-—

Garantiram povsem za poštenost pri meni kupljenega blaga; za zanesljivost mehanizma pa 1 leto jamčim, pri garancijah za 1 leto je vsaka ura 1 gld. dražja. — Cenjeni naročniki se mogo prepričati, da moje blago ni zamenjati z Dunajskim tovarniškim blagom, vzlic temu, da prodajem dobro blago za res nizko ceno.

Popravila izvršujem točno in zanesljivo ter jamčim za dobro izvršbo. — Vnanjim naročnikom postrežem po želji z obratno pošto. (516—2)

Mestni trg 15

priporoča skrbno

Mestni trg 15

izdelane

solnčnike & dežnike

jednostavno in elegantno narejene, iz solidnega blaga, v največji izbi in

po čudovito nizkih cenah.

Kostumski solnčniki, prevlake in poprave

se dobro in po ceni izvrše.

Naročila po pošti se hitro izvrše proti povzetju.

Prodajalcem na drobno so obširni ceniki na zahtevanje na razpolago. (427—4)

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu !

Vsak dan se prodaja: (902-19)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikates-
predajalnicah in konditorijah.

Primerna darila za Binkošti.

Friderik Hoffmann

== urar ==

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 16

priporoča svojo zalogo zlatih, srebrnih, tuluskih, jeklenih in nikljevih
ur za gospode in gospe, kakor tudi vse vrste stenskih ur in ur z
budilom po najnižjih cenah. (521-2)

Novosti v renaissance- in barok-urah, ki se slogu primerno izvrše.

Poprave naglo in dobro.

Izvrstno blago.

Nizke cene.

Točna potreba.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovar

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah.

Zaloga piva (195-13)

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene poizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Izorno maren pivo v plombiranih steklenicah s patentovanim zamaškom dobiva se vsak
dan sveže. 1/2 litra 11 kr., 1 liter 21 kr. dobiva se v trgovini s specerijskim blagom pri
gospé Ivani Kos v Kolodvorskih ulicah št. 24.

Prevzetje obrta.

Podpisaneec usojam se naznaniti p. n. občinstvu najudaneje, da
sem prevzel

hôtel „Stemerhof“ v Škofji Loki

in ga bodem vodil na lastni račun. Potrudil se bom kar najbolj mogoče,
postreči cenjenim gostom z dobrimi in ukusnimi gorkimi in mrzlimi
jedili, z dobrim vinom in izvrstnim Steinfeldskim marénim
pivom.

Lepo ob periferiji mesta ležeči hôtei ima čedne sobe za potnike,
prijazen gostilniški vrt in kegljišče. Vsak dan gré k vsakemu poštenemu
vlakom poseben omnibus.

V mnogobrojno obiskovanje se priporoča

z odličnim spoštovanjem

Oton Planinec.

(504-3)

Za veliko podjetje in prevažanje na Reki išče se konjar

zmožen hrvatskega in nemškega jezika. Prednost ima isti, kateri je
vešč tudi laškega jezika ter že v tem poslu služboval. Ponudbe in
spričevala vsprejema Leopold Lang v Budimpešti, Königsgasse 10
sub R. W 250. (541-2)

Mnogo let znano bolesti utešujoče domače
zdravilo. (243-5)

**Kwizdina
protinova tekočina**

Cena 1/2 steklenici 1 gld., 1/2 steklenici 60 kr. a. v.
Pristno blago se dobiva v vseh lekarnah.

FRAN I. KWIZDA

c. kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik
okrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaju.

Alozij Korsika v Ljubljani.

Šopki in venci s trakovi in napisli.

Mnogovrstne svetilice v loncih.

Ilustrovani katalogi dobé se zastoj in franko.

Velika zaloga semen.

(67-20)

Banka

J. C. MAYER

ima čast naznaniti, da je osnovala

giro-oddelek

in prosi, naj se to blagohotno na znanje vzame.

Imovina v giro-računu se do druge odločbe obrestuje

po 3% na leto.

V Ljubljani, dne 18. majnika 1892.

(Določbe, veljavne za giro-oddelek, dobé se v bančni menjalnici brezplačno.)

(547-2)